

the world...

ÓRI
MARJUN DALSGAARD
MYNDIR:
ALVUR HARALDSEN
OG JONHARD HAMMER

Tað man vera avmarkað, hvat ein heimskendur rokk-bólkur fær burtur úr at koma til Føroyar at spæla fyri knapt 900 fólki á Nabb. Kortini eru fleiri av hesum væletableraðu bólkum komnir til Føroya at spæla í seinastuni. „Nakað ørvísi“ er tað uttan iva fyri teir, men hví ikki royna tað, líka væl sum so mangt annað.

Góður gamal oktaður.

Hóast hollin ikki var full mánaðkvöldið, vóru umboð úr hvørjum króki í Føroyum. Tað var einki at ivast í, at tey flestu, sum vóru komnir at hoyra tann heimskenda rokkbólkinn Status Quo, vistu hvørjum tey komu eftir. Og tað fingi tey eisini. Góðan, gamlan, ektaðan rokk, framfördan í besta Status Quo-stíli.

Í 30 ár hava teir spælt saman, og bert eina ferð fyrr spælt fyri einans 1000 fólki. Men tað gjørdi ikki framförluna nakað dovnari. Har var alt givið 100%. Teir runnu aftur og fram á pallinum og megnuðu samstundis at syngja og spæla til eitt 13-tal. Undirhald á hægsta stigi, og so hvørt sum tey kendu hittini rullaðu út í holið, fingi teir fleiri og fleiri av áskoðarunum við í tann rætta stemningin.

Fingu góðan respons

Millum áhoyrararnar vóru ung sum tilkomin, men tað var nokk heldur unga ættarliðið, sum gav teimum fimm á pallinum tann respons, teir høvdu brúk fyri. Tað skulu tey eisini hava rós fyri. Ein áhaldandi stuðul gjøgnum alla konsertina. Ótróytlig stóðu tey somu framman fyri pallin og klappaðu og sungu við. Hetta var avgjørt við til at gera konsertina so góða sum hon var.

Tekniskt væl avgreitt

Tað hava fyrr verið trupulleikar, reint tekniskt, til tílíkar konsertir, og tað er eitt sindur óheppið, tá hugsað verður um, hvussu nógv at-gongumerkini kosta, tá tað eru kendir bólkur, sum hava konsert her heima.

Við lív og sál góvu teir fimm í Status Quo teimum knapt 900 áhoyrarunum alt teir áttu. Her frontfigururin Francis Rossi

Men hetta var ikki nakar trupulleiki á konsertini hjá Status Quo. Tvørturímóti var ljóðteknikkurin sera væl avgreiddur.

Tað var føroyska fyrirkænan Cal sum stóð fyri ljóðinum. Teir høvdu millum annað gjørt sær tann ómak at heingja hátalararnar undir

loftið, fyri at fáa ljóðið út um alla høllina. Og tað rungaði eisini í.

Føroyingar tíma

Ikki gerandiskvöld

Ein framúrskarandi góð konsert eitt mánaðkvöld á Hálisi. Men undirtøkan var vánalig.

Konsertin hevði møgulega fingið betur undirtøku, um hon var í vikuskiftinum. So Status Quo spældu fyri knapt 900 fólki í Føroyum.

Tað vísir seg, at tað er ringt at fáa fólki at koma á konsert eitt gerandiskvöld, óansæð hvør tað er sum spælir. Føroyingar tíma so illa út mitt í viku, ella hvat?

Betur uttan upphiting

Ikki tí at Kjølur ikki gjørdi sína uppgávu til fulnar. Heldur kundi tað tykjast eittsindur lógið, at tá Kjølur hevði fingið hitað áskoðararnar upp, og gott lag var komið í, varð ljósið tendrað og fólki fingið at vita, at nú skuldi pallurin gerast klárur til Status Quo.

Tíðin gekk, so long tíð, at fólki vóru vordin „køld“ tá konsertin byrjaði aftur. Um tað slepst undan einum tilíkið antiklimaxi, hevði tað verið gott. Tað má móguligvis taka langa tíð at seta pallin kláran til, í hesum førinum, Status Quo, men í her hevði verið betur um upphitingin varð droppað.

Annars, rós, rós, rós. Eitt supergott kvöld! Tað endaði móguliga eitt sindur knappliga, men øll lótu væl at konsertini, ung sum gomul.

Onkur helt kanska tað larmaði, men tað ger ein konsert jú í ein vissan mun. Haldi ikki hon larmaði meir enn hon átti at gera.

Millum áhoyrararnar vóru nógvir tónleikarar í Føroyum, her hittu vit nakrar av limunum í Hjarum, sum trúfast hava spælt lög hjá Status Quo, í teirra næstan líka longu karrieru